

пісок — загублений
край неба морем. сонце — так
невчасно втоплене
в дощі. долоні, очі —
такі
непевні, наче у часі
кохання, у часі
тривоги.
(ходи !) над тишею
розщеплюватиму (для тебе) най-
сивіші мушлі :
аби хоч раз
почути
стогін
моря.

Збірка « [Омана Молока](#) ».